

[Svend Jørgensen.]

samme Refusionsregler. Det kan jeg som Kommunalmand ikke, og det kan mit Parti heller ikke, give Tilslutning til. Jeg er endda saa revolutionær at mene, at Staten ogsaa burde overtage hele Udgiften til Enkebørnsbidrag — derved kunde man jo ogsaa samle alle Børnebidrag under de samme Refusionsregler.

Jeg skal nu redegøre for, hvorfor vi ikke vil være med til at læsse nye Byrder over paa Kommunerne. Vi har een Gang i Aar, nemlig ved Forhøjelsen af Alders- og Invaliderenten, slaaet Kommunernes Budgetter i Stumper og Stykker — det var vi alle sammen klar over, da vi gennemførte Loven om Forhøjelse af Renten. Det er begribeligt, at naar man gennemfører saadanne vidtrækkende sociale Foranstaltninger, som Kommunerne, da de lagde deres Budgetter, ikke kunde have nogen Anelse om, bliver det vanskeligt for Kommunerne at faa Budgetterne til at holde. Jeg mener i hvert Fald, at naar vi har gjort det een Gang i indeværende Samling, kan vi ikke gøre det en Gang til, saa meget mindre som vi ogsaa ved denne Lov paafører Kommunerne en Ekstraudgift til Alders- og Invaliderenten, nemlig det forhøjede Børnebidrag som andrager 1,5 Mill. Kr. om Aaret, efter hvad den højtærede Socialminister oplyser, og det er sikkert rigtigt. Det er rimeligt og i Overensstemmelse med hidtil gældende Sociallovgivning, at Staten bærer disse Børneforsorgsudgifter — det er i Analogi med hele den Lovgivning, vi paa dette Omraade har fulgt gennem mange Aar.

Saa er der endnu et Argument. For nogle Aar siden lagde man Byrden med Hensyn til Optrækning af Underholdsbidragene hos de bidragsskyldige, som det nu fremtidig hedder, over paa de sociale Udvalg, en Pligt som ellers har paahvilet Politiet. Det giver, kan jeg forsikre ærede Medlemmer, meget Arbejde og mange Ærgrelser og megen Administration, men det kvier vi os selvfølgelig ikke ved ude i Kommunerne. Det er ogsaa en Hensynsfuldhed over for de bidragsskyldige, at det er de sociale Udvalg, der opkræver, og at det ikke er Politiet, der tropper op i Hjemmene. Jeg vil forresten indskyde den Bemærkning, at Guderne skal vide, at mange af disse bidragsskyldige ikke fortjener denne Hensynsfuldhed, men vi foretrækker alligevel i den kommunale Forvaltning dette frem for yderligere Tilløb til at gøre Danmark til Politistat. Men gennem hele denne Administration og de Udgifter, som denne Administration fører med sig, bærer Kommunerne

jo ogsaa en god Del af Byrden ved denne Gren af den offentlige Forsorg, og saa synes jeg, det er rimeligt, at Staten maa bære Resten af disse Udgifter.

Alle disse Enkeltheder, og mange andre Enkeltheder i denne dybtgaaende Revision af hele den sociale Lovgivning, kan der imidlertid forhandles nærmere om i Udvalget. I Hovedsagen giver vi altsaa Tilslutning til Lovforslaget, og jeg tilsiger mit Partis Støtte til dets Gennemførelse, hvad Hovedprincipperne angaar.

Petra Petersen: Ved dette Lovforslags Vedtagelse vil nogle af de Uretfærdigheder, der gennem Aarene er overgaaet de enlige Mødre, blive rettet til det bedre. Vi er ikke egentlig forvante med en Socialpolitik her i Landet, der tager Sigte paa at skabe gode Forhold for Mødre og Børn. Vi har da ogsaa maattet vente længe paa dette Lovforslag, som bl. a. skal hæve Børnebidragene og Indtægtsgrænsen for Forudbetalingen til de enlige Forsørgere.

Under Finanslovdebatten i December 1947 paatalte jeg de uhyre lave Bidrag og den uretfærdige Indtægtsgrænse samt det uheldige Forhold, at man i Loven skelnede mellem Børn født i og uden for Ægteskab. Siden da har mit Parti Gang paa Gang krævet Loven ændret, og Arbejdspladsernes Kvinder, de, der har lidt under den uretfærdige Lov, har ogsaa ved Henvendelse til den højtærede Socialminister og den højtærede Minister Fru Fanny Jensen krævet Loven ændret. Nu er Lovforslaget endelig lagt paa Rigsdagens Bord, og det er et Lovforslag, der i vide Kredse, ikke mindst fra Kvindernes Side, vil blive Genstand for stor Opmærksomhed. Ifølge Lovforslaget vil det uheldige Skel mellem Børn født i Ægteskab og Børn født uden for Ægteskab blive fjernet, og det maa vi hilse med Glæde. Det samme gælder § 183 Nr. 6, hvorefter man har kunnet nægte Moderen Ret til at faa udbetalt Bidrag, saafremt Moderen førte et Levned, der vakte Forargelse. Den Ændring, der nu vil ske i Loven, kan vi ogsaa være tilfreds med, idet det maa være Barnets økonomiske Stilling i Hjemmet der først tages Hensyn til. Er det paakrævet af Hensyn til Barnet at fjerne det fra Hjemmet, er det en anden Sag, men saa længe Børneværnet ikke skrider ind, maa den økonomiske Støtte ikke tages fra Barnet. Ogsaa dette er vi tilfredse med.

Hvad Bidragene angaar, er jeg tilfreds med, at man gaar væk fra at ansætte disses Størelse efter, hvad det koster at anbringe Barnet i et Plejehjem. Disse Plejehjem er,